

je šo tež hižom na poli mišionstwa psches twoju móz a hnadu stało, my tola njemóžemy pschestacž k tebi šo wołacž: Ach Knježe, te žně šu wulke, ale mało je džělacžerjow. Duž póscžel wjazy džělacžerjow do šwojich žnjow, šo by šo šapoczane šbudženje bjes póhanami podarmo njepošhubiło. Duž, luby Jesu, wuhotuj šam š wolu a š mozu žyłe šyły evangelistow, kiž bychu šo won póšlacž dali k tym milijonam póhanow, kiž hišcže w czmje šmjercže šedža, šo bychu jim pschpowjedali šbože a šbóžnosč w twojim Jesušowym mjenje. Scžiń teho dla te domy a wustawy, w kotrychž šo lubi bratsja k mišionskej šlužbje pschihotuja a rošwucžuja, ša plóдне džělacžernje twojeho šwjateho Ducha, šo š nich prawi wojowarjo ša šwjate wojowanja twojeho kralestwa do wscheho šwěta wukhadžeja, šo by ty wschěm šbože był hacž do kónza šemje; wschačo šy ty, o Jesu, wot šwojeho Wótza postajeny ša šwětko póhanow. — Scžiń pač tež, o knježe Jesu, kiž šy wěry špoczatk a kónz, bjes nami wjazy wutrobow a rukow šwólniwych a hotowych k wěrjazemu dobroprosčenju a k wješekemu dawanju ša wupšhesčžeranje twojeho kralestwa po wschej šemi. Wschě wutrobny, kiž šu hišcže njepšhecželške abo liwke k tajkemu škutku, chžył ty šam wobrocžicž k hluboškemu šhonjenju twojeje šwjateje wole. Daj hnadu, šo twoje kšhesčžijanstwo pschezo bóle k tej rjanosčzi dóndže, šo šo tu žana krajina, žane město, žana wješ, žana žyrkej, žana šchula, žadyn hród ani žadyn dom wjazy njenamača, kiž by šo twojeho mišionstwa hanibował a šo š njerodženjom wot njeho wotwlačował. Daj twojej žyłej žyrkwi mišionskej žyrkwi byčž, hacž pošleni póhan pod khorhoj twojeho krawatneho kšchiža štupi, k tebi jako khudy hrěšchnik wo twoje wumoženje šdychujo. A temu pač, o Knježe, šo by šo to stało, wuliwaj šwojeho šwjateho Ducha na wscho